

ОРГАН СОЮЗУ
УКРАЇНОК
АМЕРИКИ

OUR LIFE

OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE UKRAINIAN
NATIONAL
WOMEN'S LEAGUE
OF AMERICA

РІК III Ч. 6. ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА., ЧЕРВЕНЬ, 1946. ЦІНА 15 ЦЕНТІВ PHILADELPHIA, PA., JUNE, 1946 VOL. III No. 6

ЕЛІНОР РОЗЕВЕЛТ НЕВДО- ВОЛЕНА

Пані Розевелтова яка недавно тому схилила свої симпатії в сторону комуністів, і особливо фаворитувала комуністичних лідерів Американської Ліги Молоді, тепер, коли стрінула русских большевиків дещо змінила свої погляди.

Совітський делегат до "Комісії Прав Людини", Александер Борисов заявив що він не годиться на те щоб членами Комісії могли бути люди які не представляють уряду, і що не є урядовцями.

Пані Розевелт, голова Комісії Об'єднаних Націй Для Прав Людини, думає, що ця комісія має заступати інтереси людей, цебто право одиниці, особи людини, а не інтереси держав. Погляди Борисова їй не до вподоби.

РІВНІ ПРАВА З МУЖЧИНАМИ

Домагання „рівних прав з мужчинами в усіх ділянках людської праці” було поставлене загальною жіночою підкомісією на нарадах підкомітету організації Об'єднаних Націй.

Комісія Прав Людини, яку очолює пані Елінор Розевелт, має цю плятформу затвердити й передати до нарад Економічної й Суспільної Комісії 25 травня. Аж після того вона буде предложена повній Асемблі, у вересні ц. р. Комісія Прав людини радила теж щоб права людини можна було випроцесувати в судах.

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

Другий Конгрес Українців Канади відбудеться 4, 5 і 6 червня в Торонто.

Звіти й промови виголосять: о. др. В. Кушнір, голова Комітету Українців Канади, о. С. В. Савчук, др. Теодор Дацків, п-ні М. Дима, п-ні Г. Мандрика, п. І. Карасевич, інж. В. Коссар, п. П. І. Лазарович, п. посол А. Глинка, п. М. Гетьман, п. посол І. Р. Соломон, др. М. Луцик. В третій вечір конгресу буде бенкет.

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ НА СКИТАЛЬЩИНІ

600 УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ З ЄВРОПИ ЖДЕ НАШОЇ ПОМОЧІ

Навіть найтвердше серце не відмовиться подати помічну руку щоб спровадити до Америки 600 українських сиріт з Європи.

Всі заходи вже пороблено і Злучений Український Американський Комітет призначив для цієї цілі 50 тисяч доларів. Але це не вистарчає, бо за 50 тис. можна привезти сюди тільки 250 дітей. Ще потрібно 70 тисяч щоб решта 350 дітей могли приїхати. Крім того вдержання цих дітей тут, потягне за собою значні суми гроша.

Ми всі свідомі того що американські й канадійські українці є одинока надія наших скитальців по усьому широкому світі. В одному з листів читаємо: "Не буде вже великої шкоди коли ми старші згинемо на чужині, але на милість Богу рятуйте наш дріб, дітей наших і всю надію майбутньої України"

Скільки розпуки в тих кількох словах, скільки сліз. Рятуйте наш дріб! Невжеж ми можемо слухати такого благання без постанови якнайскорше післати свою поміч для них через З. У. А. Допомоговий Комітет.

Дітей та старших треба рятувати. Наш український народ переслідуваний і гонений з місця на місце, переселюваний насильно дає від себе вже й так надто багато. І надто багато їх гине. Тому кожна одиниця така дорога, так дуже потрібна й тому всіх рятувати мусимо.

ЛЯ ГВАРІЯ ЗА ВПУЩЕННЯМ СКИТАЛЬЦІВ ДО АМЕРИКИ Й КАНАДИ

Головний директор УНРРА, Фіорелло Ля Гвардія, сказав на четвертій сесії адміністрації ради 48 держав, що Америка, Канада й інші країни могли б „відчинити двері для 1,400,000 скитальців в Європі. Держати вічно скитальців у таборах, було б неполюдяному й не економічно”

Агенції Ассосіейтед Пресс (АП) Ля Гвардія заявив, що „не може кормити голодних статистиками й збіжжям на папері” В місяці квітні УНРРА потребувала 700 тисяч тон збіжжя призначено їй тільки 450 тисяч тон, а привезли всього тільки 330 тис. тон. Ля Гвардія нарікає, що на збори в справах харчування не приходять члени Харчевої Ради, а присилають своїх підчинених, з якими він не думає конферувати.

ВАРТА ПРОЧИТАТИ

Невеличка брошурка "Чому я не хочу вертати на "родіну", видання Укр. Видавництва в Белгії, надійшла цими днями до нашої редакції.

Автор Іван Багрянний уроджений в Полтавщині, а тепер один із скитальців, коротко але змістовно описує "рай під Сталіном". "Нас сотні тисяч тих що не хочуть повертати, — ми волиємо вмерти тут на чужині але не вертатись на ту "родіну" — цю страшну тюрму народів, іменовану С.С.С.Р."

На кінці, автор пише: "Посилаючи цього листа до публікації в світ, я свідомий того що большевики руками НКВД вимордують решту моєї рідні, якщо там ще хтось живий. Одначе я прошу його видрукувати й підписати повним моім іменем. Все, що я мав до страчення — я вже стратив, а те що лишилося — все одно приречене на загибель"

Видавці повідомляють що ця брошура вийде теж у французькій та англійській мовах.

ШИРІТЬ „НАШЕ ЖИТТЯ”!

НАШЕ ЖИТТЯ—OUR LIFE

Урядовий орган Союзу Українок Америки, виходить кожного місяця.

Реданція й адміністрація, 866 Норт 7-ма вул., Філадельфія 23, Па.

Передплата у Злучених Державах \$1.50 річно, на пів року 85 центів. В Канаді \$2.00 річно. Поодинокі число 15 центів.

Official monthly publication of the Ukrainian National Women's League of America, Inc., 866 North 7th Street, Philadelphia 23, Pa.

Subscription in the United States \$1.50 per year — 85 cents for 6 months. Subscription in Canada \$2.00 per year. Single copy 15 cents.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Pennsylvania, under the Act of March 3, 1879.

ВАЖНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Зближається кінець шкільного року, коли дівчата буде звільнена від шкільної лавки та шкільних обов'язків. Для дітей це довго очікувана хвилина і їм належить зміна та відпочинок після цілорічного шкільного періоду. Треба в літніх місяцях відбудувати тіло фізично на свіжій повітрі, сонці та добрій здоровій літній їжі. Та крім того ще є один важний обов'язок, на який слід звернути увагу в часі шкільної відпустки, а іменно підучити дітей української мови.

Приймаючи Америку за свою батьківщину українці, як горожани, мусять підпорядкуватися існуючим державним законам і вимогам, мусять знати державну мову свого краю. Це конечно й дуже корисне. Та треба і свою мову передати виростаючому поколінню. Це нічого не шкодить американському дорожанству, але помагає. Ті горожани, що знають свою мову крім державної і шанують своє народне "я", є кращими горожанами ніж ті, що чужого не навчилися і свого легкодушно відреклись. Знання своєї мови в додатку до державної дає людині додатковий здобуток і краще приспособлення до життєвих потреб.

Не треба забувати про те, що виростаюче українське покоління мимоволі стріне удар двох культур вийшовши з дому. А це українська культура свого дому й культура краю, в якому живе. Якщо дитина не вінесе з свого дому тривкого рідного ґрунту, то цілком певно чужий ґрунт візьме верх з тим наслідком, що розумова сила в тім переході припиниться. З того може вийти духовий занепад, бо людина розбудовує свої психічні сили на підставі спостережень, різних переживань і вражень своїх ранніх літ. Що западе в душу дитини в ранній молодості, те лишиться підставою на ціле життя. Відірвання від рідного ґрунту припинює розвій духових сил і всякої розумової творчості щонайменше на одно покоління. Таке марнування сили є не тільки не корисне але й не бажане.

Як Українці, ми маємо обов'язок зберігати українську мову. Без мови нема народу, нема рідного ґрунту. Мова це підстава всього того, до чого змагає український народ. На жаль у нас є немало домів, де українська мова як не цілковито, то частинно вже затратилася. Це велика втрата для українців і неоправдана кривда для дітей. Колись ті діти будуть почуватися скривдженими, що не вивчили з свого дому української мови.

Хто більше відчув брак знання української мови, як не українські вояки на службі за морем? Хто як не ці вояки в розпуці випитували та вишукували за початковими читанками, щоб бодай поверховно підучитися української мови і написати родині листа своєю мовою? Хібаж це не кривда тим воякам? Оскільки краще булоб, якби вони могли свобідно виляти свої думки, розкрити болі своєї душі рідною мовою до матері.

Над справою навчання рідної мови треба застановитися по-важно і взятися до діла в надходячій літній сезоні. Це справа не трудна. Треба тільки твердої постанови і сильної волі. Таке підготування дітей в мові дасть їм потрібну основу на пізнішу науку в українській школі. Воно виробить більше заінтересування й охоту ходити до української школи. А це дуже важне, щоб діти йшли до української школи з власної охоти, а не з примусу та батьківського наказу. Дитина, яка має бодай елементарне знання своєї мови, скорше зробить поступ в українській школі ніж та, що не має ніякого підготування. Для добра самих дітей треба конче дати їм підготовку в вивченні української мови.

Коли в громаді провадиться українська школа на протязі літа, то діти повинні обов'язково ходити до неї. В гурті дітей зроджується бажання на визначення, виробляється амбіція на попис через конкуренцію. Однак школа ще не звільняє дому. Між школою і домом має бути тісна зв'язь. Треба дома переходити задачі дітей, читати на голос з читанки, виучувати нові слова і пляново вводити їх у денну розмову, щоб збільшити засіб слів в розговорах. Дім й школа мають йти в парі. Тоді діти дійсно зрозуміють потрібний поступ.

“ЛЕЖАЧИМ КРАЮ РІДНОГО НЕМАЄ”

В одному українському часописі з Америки дописувач з Європи не подобав собі у статті в нашій газеті цитату з поеми Лесі Українки "На руїнах" в якій пророочиця Тірця промовляє до Чоловіка який резигнує з боротьби, тому що ні заряду ні знадобу не має, й що руїни оборона вже непотрібна.

На що Тірця відповідає:

Розкуй меч на рало. Час настав.

Потрібна оборона і руїні, Бо прийде ворог і розоре землю,

Насіє збіжжя і збере жнива, І буде хлібом люд цей годувати,

І вдруге завоює Палестину Уже без меча, самим блискучим ралом.

Бо скажуть в голос сироти й вдовийці,

Благословенний той, хто хліб дає!

Лежачим краю рідного немає,

Чий хліб і праця—того і земля.

Автор допису гадає що тут є заклик до борців щоб склали зброю, перемітили меч на рало, щоб перевели демобілізацію, й він каже від себе що — не демобілізації а мобілізації нам треба.

Однак це є помилкове розуміння слів Лесі Українки й ужиття цитату.

Бо Леся Українка не кличе до борців щоб покинули зброю але остерігає тих що кажуть що не мають заряду (набоїв) і резигнують з боротьби, бо "руїні непотрібна оборона", що **ворог без меча**, самим блискучим ралом (старим знадобом для розбивання зораної ріллі) **вдруге завоює землю**, і взиває тих зрезигнованих щоб, так мовити, вибили рало ралом, бо лежачим краю рідного не має.

Царський режим, а тепер большевицький режим, після завоювання України зброєю,

завоювали її також в часі миру, винищуючи українську національну державницьку свідомість, так що в часі збройної боротьби Москва мала в Україні силу для перемоги над силою українською.

Це значить що програвши боротьбу збройну, українці мусять матись на острожності — перед "мирним наступом" ворога на його національну державницьку свідомість, перед „завоюванням без меча”, бо інакше повториться давня історія.

Період "миру" є таксамо небезпечний як і період війни, коли нема протиакції проти "мирового наступу" ворога. А та протиакція, цебто збудування національної державницької свідомості, приготує вже не тільки бій але й перемогу у бою, бо дасть "заряд" до зброї, якого вояк перше не мав тому програв.

Але це рішуче не значить, що боротьба перестане, що вона покинута, коли зломаний борець набірає нових сил до нового бою.

Цитат з поеми Лесі Українки був ужитий у нашій часописі, так як поетка розуміла свої слова — як острога перед ворогом, перед небезпекою другої його перемоги у часі миру, значить не як резигнація з боротьби, але як її продовження й приготування до нового бою, та вже — переможного.

Л-ка.

ПРОТИ КОМУНІСТІВ

На конвенції юнії сталевих робітників КЮ в Атланти Ситі рішено, що комуністи не можуть бути вибрані до урядів цієї юнії.

Моррей, голова цієї юнії, є також головою цілої організації "Конгрес Індустріальних Організацій".

Діти нераз літом виїжджають на фарми до свояків. По фάρмах більше як по містах збереглася українська мова. Тому добре навіть порозумітися з свояками в тій справі, щоб в часі побуту на фάρмі пляново затримувати українську розговірну мову. Немало було випадків, що міські діти навчилися говорити по українськи на фάρмі у свояків підчас літніх вакацій.

В неодній родині є бабуня, що вже виховала свої діти і моголаб дати неоцінену услугу своїм внукам у вивченні мови. Коли мати працює, або з інших причин не може віддати дітям потрібної уваги, то є бабка. Треба всяких способів ужити після своїх потреб, щоб діти не були покривджені.

Навчання української мови це передовсім діло жінки, бо під її наглядом дитина виростає. Жінці буде належатися слава і признание, що вміла твердо постояти на своїм, що вміла зберегти в своїм домі цей найцінніший скарб для нас, українську мову.

Кінчиться шкільний рік. Не забуваймо, що крім нагляду над здоров'ям дітей і загальним добробутом, маємо додатковий важний обов'язок подбати про те, щоб діти підучилися української мови для їх власного добра і для української справи взагалі. Доки затримається в нас українська мова, доти ми живемо, як народ.

Савеля Стечишин.

ВІСТІ ЦЕНТРАЛІ СУА

Ще один молодечий відділ, число 50 заснувався в Джерзі Ситі, Н. Дж. Цею радісною вісткою ділимось з усіма відділами СУА. й закликаємо доложити старань щоб в кожній місцевості де є відділ СУА повстав теж відділ молодечий. Нема найменшого сумніву, що ці заходи увінчаються гарними успіхами, з яких буде велика радість для тих що працювали, та придбали нових робітниць на народній ниві.

Новому відділові в Джерзі Ситі складаємо наші GRATULACIЇ та щирі побажання якнайкращого успіху.

Пані Іванна Бенцаль, голова Жіночої Секції З. У. А. Д. К. повідомляє нас що одіж, пеленки й інші речі для дітей скитальців в Європі, приходять до головного складу в Нью Йорку, у великій кількості. Хочемо вірити що це є відгук на заклик в Централі СУА в "Нашім Житті" за травень ц. р. Пригадуємо ще раз не занедбувати цієї ділянки помочі дітям. Хто має старі простирала, може вислати їх до головного складу в Нью Йорку, але не різати їх на пеленки. Вони можуть бути до вжитку матерей за морем.

Передайте свою передплату "Нашого Життя" одній жінці у відділі що займається збиранням нових і відновлених передплат. Не зволікайте з відновленням передплат.

До відділів звертаємося з проханням вислати свою квоту на пресовий фонд Нашого Життя. Ми вже повідомляли що висилаємо з 200 чисел "Нашого Життя" для скитальців в Європі. Всі вони є висилані даром. Коли піддержуєте пресовий фонд Н. Ж. сповняєте також свій обов'язок супроти скитальців які є жадні друкованого слова і вдячні нам за кожне вислане число нашого часопису.

Надзвичайні збори Головної Управи СУА й контролю книжок Централі відбудуться при кінці червня. Члени Головної Управи будуть повідомлені листовно про день нарад.

Центрاليا Союзу Українок Америки.

ПОШИРЕННЯ КВОТИ ДЛЯ СКИТАЛЬЦІВ

Завершенням триденних нарад Національної Жіночої Ради Америки й Канади в Нью Йорку, була однодушно ухвалена резолюція яка домагалась, щоб Організація Об'єднаних Націй видала паспорти для скитальців, які не можуть вертатись до рідних країв, і щоб призначила кожній державі квоту кілько таких скитальців вони малиб у себе примістити.

Ця резолюція має бути переслана ще до піддержки жіночих організацій різних країв, що належать до ООН. Резолюція домагається теж, щоб скитальці мали право до вдоволяючих життєвих відносин, та щоб уряди продиноких держав порозумілися щодо числа скитальців, яких вони можуть прийняти до себе.

Ця „міжконтинентальна" конференція скликана Національною Жіночою Радою Америки й Канади, відбулася в готелі Валдорф Асторія в Нью Йорку, 6, 7 і 8 травня ц.р. Зогляду на перешкоди в подорожуванні, Полуднева Америка, Азія, Австралія, Європа і Африка мали тільки по одній представниці. Міжнародну Жіночу Раду репрезентувала її заступниця голови Др. Рене Жірод, зі Швайцарії. Америка й Канада вислала по кілька делегаток від кожної організації що є членами Національної Жі-

ночої Ради тих країв.

Панна Ганка Романчич, місто-голова Союзу Українок Канади, була його делегаткою. Першого дня конференції вона виголосила один з головних рефератів на тему: „Економічні перешкоди у світовому замиренні", вказуючи, що Совети будуть використовувати засоби України для своєї воєнної сили й агресивності.

Роля жінки в розбудові світового миру була головною темою нарад. В рефератах і дискусіях обговорювано цю роль з боку політичного, наукового, культурального й харитативного. Доля бездомних скитальців по всьому світі, голод, заборона людських прав і економічне безладдя, крайній націоналізм, що веде до фашизму й большевизму, були реферовані обширно, річево і отверто.

„Жінка, що дає життя, має найкраще право і обов'язок боронити те життя" „Зорганізоване жіноцтво свідоме свого завдання, зробить кінець дискримінації народів" „Свобода релігії, людських прав і слова, є одним забором проти воєн, і жіноцтво світу мусить доложити своїх сил до піддержання миру, за який ми заплатили кровю своїх синів" — говорили бесідниці в своїх промовах.

КОНСТАНТИНА МАЛИЦЬКА

Між чільними українками в Галичині, які працювали на полі організації літератури та виховання молоді, була Константина Малицька.

Заслужена довголітня управителька шкіл Українського Педагогічного Товариства, пізніше Рідної Школи у Львові, яка зуміла зберігти їхній повний український характер; членка управи Рідної Школи; оснуетелька й довголітня голова Клубка імені Ганни Барвінок; член головної виділу Просвіти, відзначена як почесна членка Просвіти.

А притім усім — тиха й скромна. Ніколи не видно було її там де можна було зібрати почесні й лаври. Але рівночасно не забракло їй там де треба було хочби найтяжчої, найбільш відповідальної, трудної громадянської праці.

На літературній ниві відома більш як Віра Лебедова, ніж під власним назвиским. Як вчителька глибокого знання, найбільше своїх праць присвячувала українській дитворі, навіть редагувала знаменито ведений діточий часопис "Дзвінок". Багато прегарних віршів, сценічних образів та оповідань дала вона українській дитворі. Найбільш відомі з них: Прогулька для руських дітей; Гостинець для руських дітей; Малі герої; В лісі; Вінок на могилу Шевченка; Козацькі діти, й інші, та збірки поезій "Казка наших днів".

Крім цього переклала чимало перлин чужої літератури, писала багато педагогічних і публіцистичних статей на різні суопільні теми.

Підчас першої світової війни, москалі вивезли Константинову Малицьку на Сибір, де во-

на перебула п'ять років. Але й там її сила волі не дала їй впасти на дусі. Вона працювала для виховання дитвори українських поселенців на Сибірі.

З незломним духом вертається вона до своїх, щоб продовжати тиху муравлину працю для відродження свого народу.

В Союзі Українок у Львові була головно в 1923 р. й осталася членком Головного Виділу аж до другої війни.

Після розв'язання Союзу Українок польською владою, була одна з оснуетель та урядничок в політичній жіночій організації "Дружина Княгині Ольги", яку розв'язано з приверненням діяльності Союзу Українок.

Константина Малицька померла підчас большевицької окупації в Галичині. Точніша дата покищо не відома.

ДОХІД З БЕНКЕТУ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТ

Жіноча Секція З.У.А. Допомогового Комітету, уладила в Нью Йорку, в готелі Пенсильванія, бенкет і бал, 12 квітня ц. р. з якого дохід призначено на допомогу скитальцям. Хоч вступ був по 10 дол. від особи, то з Нью Йорку й околиці прибуло 250 осіб.

В програмі вечора було теж сопранове сольо відомої артистки п-и Полин'як, з фортеп'яновим проводом п-и Олі Дмитрів.

Бенкет отворив молитвою о. Світник Лев Чапелський. Па-Ева Піддубчишин, предс. бенкетового комітету промовляла перша і покликкала п. Євгена Рогача, касієра З. У. А. Д. Комітету на товстмастера вечора. Довшу промову сказав др. В. Галан, голова З. У. А. Д. К. з Філадельфії, а привіт гостям зложила п. Іванна Бенцаль, голова Жіночої Секції З. У. А. Д. К. з Нью Йорку.

Після вечері почались танці до музики п. Василя Рули, відомого як Біл Гейл на С.В.С. радіо програмі "Контрі Фейр".

В Комітеті Бенкету працювали пані: Ева Піддубчишин, Стефа Абрагамовська, М. Близнякова, Марія Сталена, Стефанія Курилас, Анна Бодак, Катер. Пелешок, Іванна Бенцаль, Оля Дмитрів, Е. Ликтей, Дора Кульчицька, Марія Демидчук, П. Мілмер, Джені Лисак, Маланка Миланович, Клявдія Олесницька, Стефанія Галичин, Стефанія Чапелська, Олена Сенко, Донна Гресько і Люба Ковальська.

Ім треба завдячувати що бенкет був успішний, та що постаралися видати програмову книжку оголошень, що теж причиниться до загального, значного доходу на спровадження українських сиріт з Європи.

НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

„Наш Клич” інформаційний булетен українців у Великій Британії, подає:

Подаємо деякі вістки про те, що там діялося в осені минулого року та в перших місяцях цього року. Після деякої перерви, большевики посилили арештування на Україні. В селах, в яких совітська влада підозріває в співпраці з повстанцями, виарештовано по 50 — 100 осіб. Большевики створили спеціальні відділи для побороювання „бандитів” Такі відділи вдають повстанців та приходять до сіл й просять допомоги. Якщо селяни приймають їх по людському, ці самі відділи опісля паціфікують селян.

Жахливу трагедію пережили наші люди на ЗУЗ, коли їх насильно переселено до СРСР із їхніх прадідних земель, які тепер дісталися Польщі. На думку польсько-совітської умови, переселення людей мало відбутися добровільно, але ніяка сторона цієї постанови не придержувалася. Польська міліція при допомозі війська жахливим терором змушували українців покидати їхню батьківську землю. Українське населення створило самооборону проти насилля. Тоді польські часописи підняли крик, що українські „бандити” не дають жити полякам. Та як вено на ділі виглядало, бачимо з таких фактів: В листопаді минулого року польські війська перевели насильну репатріацію сіл Авсманичі, Берендовичі, Клоковичі, Молодовичі й Корманичі. Тих, які не хотіли їхати побили та замкнули в підвали, де їх держали так довго, аж вони згодилися виїхати. Майно населення було розграблене. В Маляві відділ польського війська ограбив церкву, а незадовго потім польське військо спалило хату одного селянина, побивши перед тим його жінку та ограбивши хатне добро. В села: Ліщова та Добрайки польське військо побило безборонних людей та забрало від селян худобу.

Люди як могли, рятувалися, щоб не їхати там, де чекала їх тільки загибель. Села, які українці були змушені опустити, напали українські повстанці, не чіпаючи при цьому поляків, яких польський уряд присилає на місце українців.

Прем'єр польського уряду Осубка-Моравскі, про репатріаційну акцію заявив: „Переселенчу акцію виконано тільки в 40%, бо українські націоналістичні банди активно протиставляються виміні населення між Польщею та СРСР. Польський уряд поборює українські банди. За 1945 рік знищено 28 загонів УПА, вбито 984 вояків

а 3,000 взято в полон. В боях з бандами органи обивательської міліції понесли жертви і 411 убитими і 410 ранених і 940 полонених.”

Преса подає вісті з городенського повіту: В селі Стрільче осталося всего четвертина передвоєнного населення. Старі вимерли, а молодих Совети забрали на війну, звідкіля вернувся тільки один хлопець без обидвох ніг. В Поточиськах большевики розстріляли на місці 29 осіб, а 9 родин вивезли на Сибір. Серафинці спалено до тла, а людей вистріляно.

Хоч на світі панує мир, Україна цього не відчуває. Українські землі є дальше полями боїв українського народу із ворогами. В січні ц.р. люблинське радіо подало вістки, які кидають світло на стан, в якому наші землі тепер знаходяться: „В перших днях січня ц.р. — говорив комунікат — частини польської армії перевозили воєнні операції коло Бірчі. В околиці Ломної та Ляхова одна група повстанців понесла страти: 56 вбитих та 12 полонених людей. В околицях Ломної було знищено відділ повстанців в числі 150 людей. В цій сутичці понад 100 повстанців забито, а решта, з багатьма раненими, спаслася втечею до поблиських лісів. Вони носять польські та совітські однострої ...”

ВИСТАВА УКРАЇНСЬКОГО МАЛЯРА В ІТАЛІЇ

Між 2 а 12 березня відбулась в Генуї в галерії мистецтва Ротта, особиста вистава українського маляра Івана Кураха. Італія знає добре його образи наслідком кількох вистав в Мілані, де він перебрав знов свою посаду професора рисунку в мистецькій школі, в Римі та деяких інших містах Італії. Де-що з його образів було закуплено перед війною й для Ватиканської Галерії. Про його вистави в Берні та Женеві, де мистець перебував від весни 1944 до літа 1945 р., писалося в тім часі до української преси. Образи І. Кураха відомі і в краю, також як і його землякам в Америці, між якими він має родичів і численних приятелів. Ці образи було післано туди на одну колективну виставу і відзначено дуже прихильно місцевою мистецькою критикою.

Національне лихо, яке переживає тепер Італія, не перешкаджає італійцям зрозуміти українського мистця, а може навіть навпаки, спонукує їх до зрозуміння й українського лиха. В кожному разі треба визнати без застереження мистецьку й національну мужність І.

Константина Малицька

ПРО ЗНАЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЖІНОЧОЇ ПРЕСИ

Преса це така могутня сила, без якої неможлива жадна громадянська праця в теперішніх часах.

Коли народ, політична партія чи група виступає в обороні своїх прав, чи хоче добути нові обсяги впливів, вживає преси для поширення своїх ідей, для придбання прихильників серед найширших кол.

Якщо організація має невелику групу членів на малій території, пропаганда обмежується до приєднування прихильників через спільної сходи, дискусії, заклики й поклики обіжниками чи дорогою місцевої преси. Але як тільки вона змоглася в силу й стала обнімати ширші кола числом і територіяльно, тоді вже виявляється потреба створення нового засобу для пропаганди ціллі й завдань, наймогутнішого з усіх — власного часопису.

Преса це найсильніша зброя в руках партії чи організації. Через неї не тільки освідомляється власних членів, але й шириться ідеї організації дальше, приєднується нові сили, поглиблюється діяльність, скріпляється її. Велику роль відіграють часописи культурних народів, вони виробляють думку цілого світу у всяких ділянках духового життя, надають напрям політиці в краю й закордоном, вони дуже часто рішення про долю держав і народів.

Подібно було і з жіночим рухом. Як тільки жіноцтво забажало рівних прав з мужчиною, робітником фізичним і робітником умовим — подумало воно й про власну пресу, яка й появляється вперше в Західній Європі: в Німеччині, Австрії, Англії, Франції, Чехах і

Кураха, що виставив в сучасній Італії 22 малюнки з виключно українськими темами, запрошуючи в проспекті італійців на „особисту виставу українського маляра” не дбаючи про те, що й між ними є багато прихильників наших ворогів. І показалося, що він належить до тих про яких говорить — „хто ризикує, той здобуває” Його виставку відвідали понад 3,000 глядачів та закупили понад половину всіх виставлених малюнків даючи цим нашому мистцеві матеріальну змогу працювати пильно далі. Дальших успіхів в його праці багатиме йому широким кожний українець, а зокрема й його американські земляки, які матимуть правдоподобно нагоду оглядати незабаром його образи.

стає пропагаторкою ідей визвольного жіночого руху. Побіч часопису для організованого життя жіноцтва — стрічаємо згодом і спеціальні видавництва в цілях гуманітарних, культурно-освітних чи професійних для робітниць, селянок, учительок, матерей. Чим вище станула жіноча організація, тим більш добачаємо в ній розгалуження.

І в нас на Україні, особливо в Галичині, рівно мірно із змаганнями до поширення прав жінки, проявляються й змагання створити власну пресу. Це бачимо в заходах покійної Наталі Кобринської, першої піонерки жіночого руху в Галичині. Перші її спроби організаційної праці у Станиславові зв'язані тісно з планом видавництва, яке мало піднести культурний рівень нашого жіноцтва, познайомити його з течіями літературного руху Західної Європи, виробити смак, підготувати до праці над собою й другими. Задумане діло не діждалося зреалізування. Так само не здійснилися мрії Кобринської видати часопис для жіноцтва. Появився тільки в 1877 „Жіночий Алмазах”, перше на Україні жіноче видавництво складене спільними силами Галичанок і Придніпрянок.

Не покидаючи думки про власну пресу, а ще маючи змоги її зреалізувати, Кобринська видає в роках 1893, 1895 і 1896 три випустки „Нашої Долі”. Неможна це назвати часописом у властивім розумінні, а всеж таки у тих випустках находимо багато цікавих і цінних вісток — одиноких які з того часу маємо — про перші спроби жіночого руху у нас. Там находимо статті і про боротьбу за жіночі права в інших народів, рецензії на визначні твори в тодішній світовій літературі, перший статут товариства „Захоронка”, а також дуже простору полеміку Кобринської з нашими таки політичними діячами, які тоді без різниці партій, поставились до Кобринської та її змагань зорганізувати жіноцтво крайно вороже. Справді, читаючи ту полеміку треба визнати з одної сторони відсталість наших мужчин, з другої завзяття, енергію, витривалість, знання й незвичайний полемічний хист Кобринської.

(Дальше буде)

Адреса Централі США:
**Ukrainian National Women's
 League of America, Inc.**
 866 North 7th Street
 Philaeldphia 23, Pa.

Junior League Section

EDITOR, MISS MILDRED MILANOWICZ—151 Hopkins Avenue Jersey City 6, New Jersey

YOUTH AND THE WORLD OF TOMORROW

A Word From Miss Hanka Romanchych

At the time when youth is graduating from years of study and preparation for living in an adult world, a word from Miss Hanka Romanchych, Canadian delegate to the Inter-Continental Congress of the powerful National Council of Women, is welcome and wise.

"Let youth ask of themselves," said the pleasant-voiced Miss Romanchych, when interviewed in her suite at the Waldorf-Astoria, "what price they are willing to pay for peace in Tomorrow's World. Since there is a definite price, are they willing to pay the cost in lives? If they are NOT, then they must learn to live together, to understand one another. This can be solved more readily by youth, since they are not as yet encumbered with the problems of wealth, of political or economic barriers.

"The youths of today will be the ones wholly concerned with Tomorrow's World and they are now in the position to do something about the principles of living in this world. Once they recognize and accept this fact, they can readily see that they should be willing, not "to die together for a principle," as heretofore has been preached by outmoded statesmen, but they should be willing to **live together** for the high principles of the democratic way of life."

"Let the youth decide now what those principles are to be, then prepare to carry out their plans for Peaceful Living. The first step, then, is to learn the problems of the world, through incessant reading, through the radio and through the movies. Through proper understanding, youth can then make itself heard, and can express its own views through these very same mediums. At the same time they should be educating the proponents of their high principles for work through these mediums."

Miss Romanchych feels the U.N.O. is correct in reasoning that the barriers of countries that are closed at present, may be pierced easily by radio broadcasts. "Let young people train themselves for the radio field, educational or entertainment. It will be the most powerful influence in the world to come. Next in importance is movies. You see, where newspapers would be useless to an illiterate people, or to a people unacquainted with the language of the paper, the movie is ideal, with its pictured and easily understandable message. Then, of course, there should be many, many more journalists. For it is with free expression and exchange of ideas in the press, that young people will get to know each other and uphold their freedoms."

"As to the individual," went on Miss Romanchych, "stress should be for self-education, because it is the only way to prepare for the kind of leadership we of the democratic countries can give. This should include character building, both of the individual and the group to which he belongs, in order to give the proper interpretation to the American way of life. Young people know that with the educational vacuum created by the war in Europe, the United States is in the sole position to send out technically trained and especially educated educators and technicians to fill the war-created gaps in all countries. These individuals, in every walk of life, will be forced, in the future, to live closer to the high ideals which Americans have been preaching, but hardly practicing. Then only can we "sell" our democratic freedom and our way of life to the youth of the war-shattered countries, who will be their co-inhabitants of Tomorrow's World. Only through character-building will the proper picture be projected of the American way of life. This program should be the first responsibility of American youth.

UKRAINIAN ARTISTS ORGANIZE

Largely as a result of the publicity emanating from Miss Olga Dmytriw's championing of this subject at SUA's Convention, a Fine Arts Guild has been organized by Ukrainian artists and is now meeting at Steinway Hall in New York City.

The Guild, which has not adopted a permanent name as yet, nor has it elected permanent of-

ficers, has opened a drive for members in three classifications, namely: Members, Student-members and Associates. As explained by Miss Dmytriw, the Guild's temporary chairman, members may be those who are already established professionally in the Fine Arts field, or, if partially engaged in that work at present, expect to be fully established at the end of five years. Student members, must become full pro-

A CHALLENGE

Twenty years ago, your mother and my mother joined forces to establish the Ukrainian National Women's League of America, Inc. Today, the UNWL stands strong and promising, and we girls and young women of the present generation can now enjoy the fruits of 20 years of hard labor.

Your mother and my mother believed in the UNWL and all that it stands for and as we her daughters reach maturity, it is her wish that we too will share that emotion and join her. Somehow I feel that this year our mothers must feel very proud and happy. For this year three more daughter-branches have come into the League. Branch 56 of Chicago, Ill., Branch 51 of Akron, Ohio and Branch 50 of Jersey City, N. J. Yes sisters, our mothers are certainly rejoicing. They will eagerly and anxiously watch your progress, always

ready with a helping hand. Whatever and however you contribute they will appreciate and understand for they are just our mothers. They hope you will derive as much pleasure as they have from the League and they will look for you to continue to build up and spread the name of the UNWL.

Philadelphia Branch 52, Brooklyn Branch 53 and the three newly organized branches no doubt please our mothers no end, but am sure they look pleadingly at Detroit, Cleveland and other cities and towns throughout the country to organize and become part of the League. For in her wisdom she realizes that the League can do much for us in developing our social, cultural and civic lives. And we her daughters will not fail but will undoubtedly add to an already banner year.

Amelia S. Bochey,
Junior Vice-Pres.

UKRAINIAN DELEGATE HEARD AT INTER-CONTINENTAL CONGRESS

Miss Hanka Romanchych, of Ottawa, vice-president of Canada's Soyuz Ukrainok, attended as one of Canada's delegates to the Inter-Continental Congress of the National Council of Women, held at the Hotel Waldorf Astoria, New York City, during May 6, 7, 8. Miss Romanchych represented her country in the panel discussion on "The Challenge to the Peace of the World" and drew the assignment of speaking on "Economic Barriers." Excerpts of her talk were quoted in the press, which reported at great length the doings of the Congress.

The New York Sun, quoted professionals at the end of five years. Associate members may be individuals interested in promoting any of the arts and must be sponsored by any practicing artist and also by a professional member of the Guild.

The Guild, which has been established "to further individual cultural endeavors, develop and spread Ukrainian art, to work and achieve high standards in mutual assistance," already numbers architects, musicians, artists, writers and dancers among its present 25 members. Artists desiring further information concerning membership in the Guild are urged to write to Miss Olga Dmytriw, 242 Grove St., Jersey City 2, New Jersey.

Miss Romanchych: "It is economic barriers between countries that interest Miss Hanka Romanchych, vice-president of Ukrainian Women's Association of Canada, also attending the conference, and to eliminate these, she feels that both the western democracies and the eastern nations with more rigidly planned economies have some "house-cleaning" to do."

"World organization is the answer," said the brown-eyed Miss Romanchych, "to world peace and world security," the Sun continued. "We haven't had just two wars in the last generation. We have had also the war against depression and the war against ideological barriers. Poverty, insecurity, fear — these are the enemies of peace. Of course, the highest level of international co-operation has to be reached by national governments, but women's organizations and service leagues can do much. Sometimes a voluntary group can pierce national and political barriers between countries and promote understanding between different peoples."

The Congress unanimously adopted a resolution demanding that the United Nations Organization issue their passports for all Displaced Persons who cannot return to their countries. The resolution further demanded that individual nations should come to some agreement as to the number of these D.P.'s each nation absorb within their own borders.

MOTHERCRAFT

(Concluded)

Membership; Ladies, the local bodies, or government, is where you come in. Our women should take part in their local affairs, social and civic responsibility rests with us. Furthermore, these same responsibilities instilled early in your children, foster good citizenship by teaching them how to live with other people even in the pre-school stage. In other words, as the twig is bent so the tree grows. Such a child in later years shall be ever grateful for he will remember that his home was his first educational source and one who loves his home will surely love his country. The Ukrainian-American mother of the first generation has given us a wealthy heritage.

Let us merge this knowledge with the American efforts in the same field, by belonging to such influential organizations as the National Congress of Parents and Teachers, Federation of Women's Clubs, the American Association of University Women, the Y. W. C. A., the American Press Association; Association of Junior Leagues of America, and bring their wealth of information to your homes and to your Ukrainian Societies.

Health: This year the National Congress of Parents & Teachers Association has taken on the great work of assisting the National T. B. and Health Association in a program directed toward ending tuberculosis. City wide programs throughout the nation, to x-ray chests of all adults, including business concerns, industries, all teachers, and family members of children attending schools, are being planned. As parents it is important that such a health program should be supported, to help conserve for ourselves and our families, the good health which we so greatly need and must have for happiness. In some cities like New York, it is mandatory for teachers to have their chest x-rayed but if your city does not have this compulsory act, it is your duty as parents responsible for your child's welfare to demand this of your local government and board of education.

Your health is also more important to you and your children than the homes which you keep spic and span. A finer birthday gift you could not give to family than a health certificate from your physician. A physical check-up twice a year is not looking for trouble. On the contrary, "A stitch in time saves nine." Many heartbreaks have been avoided, also many weeks and months of pain and hospitalization, by finding a physical defect and correcting it in time.

The care of your sick family

depends much on the mother today. The shortage of trained nurses will go on for a long time, while our wounded soldiers need the best of care in the hospitals. The home nursing training given by the Amer. Red Cross in your cities gives you that confidence of doing the right thing, as your doctor orders.

Language. After being twenty or thirty years or more in America, the Ukrainian mother has adjusted herself to the English language and American customs. But what about passing on her language to the children? This has been a serious discussion among our intelligentsia and we have not stressed enough the importance of the fact that the world is now a very small place, and much world wisdom comes through knowledge of several languages. A child will remember too, that in his home he received the advantage of the development of a more facile mentality in his mastering of two languages. This fact is acknowledged by educators. Would any of us have dreamed five years ago when our nation was struck by the catastrophe of war that our American children would be helping to set-up various citizens' government councils in Europe and other continents, — contacting the many thousands of Ukrainian people who are helpless and destitute? But too many of our boys have not the knowledge of the Ukrainian language, and today they regret it. Let us use our language freely in our homes, clubs, and societies. Our U.N.W.L.A. should sponsor contests on Ukrainian compositions and grant awards for same.

Mothercraft. Motherhood is important because the mother is responsible for the home life in the family. When systematic instructions of girls in the care of babies and home was first undertaken, the question arose on what titles to give to such classes of instruction. Someone appropriately suggested "Mothercraft." This word signifies the occupation of being a mother which is an art as well as a craft. The chairman of the Mothercraft committee who is May Dickinson Kimball, daughter of the president of the general Federation of Women's Clubs in America, Mrs. La Fell Dickinson, has this to say: "The Mothercraft program hopes to contribute toward a readjustment of the American home, to enable it to meet present day conditions in society and industry. It recognizes the worldwide need for educated motherhood and it presents a definite course of study for school and college girls, preparatory toward their careers as homemakers."

This is part of the design for

UKRAINIAN RELIEF BANQUET

Sponsored by the Women's Auxiliary of the United Ukrainian American Relief Committee, the Banquet and Ball, held at the Pennsylvania Hotel, New York City, on Sunday, May 12th, was termed a success by its 250 guests.

The sale of tickets, at 10.00 per person, as well as the sale of advertising space in the 62-page souvenir book, promised to set the profit from the dinner at a handsome figure.

Most of the attending guests, including representatives of leading fraternal, women's and publishing organizations, welcomed in a new post-war air of festivity, in formal dress. They were greeted and conducted to their tables by one of the beautifully gowned popular young ladies who served as hostesses: Miss Donna Grescoe, Canadian violin virtuoso; Miss Olga Dmytriw, well-known pianist; Miss Luba Kowalska, concert singer and Miss Mildred Milanowicz, SUA's Junior Editor.

Mr. Eugene Rohach, treasurer of the U.U.A. Relief Comm., was toastmaster at the banquet, made notable by limiting its program of speakers to three, who were: Dr. Walter Gallan, President of the Relief Committee, Miss Eva Piddubcheshen, chairman of the banquet committee, and Mrs. Janet Bencal, president of the Women's Auxiliary of the Relief Committee.

The pleasant mood of the entire evening was set by Miss Mary Polynack's singing before dinner. Noted and beloved for the lyrical quality of her voice, Miss Polynack further endeared herself to her listeners by singing first Guonod's "Ave Maria," which she dedicated to all mothers. She followed this with Hay-

living set forth in a recent speech of Mrs. Dickinson in the following words; "Let us specialize in homemaking so that in the post-war world there will emanate from our homes serenity, faith, justice, discipline and an awareness of the brotherhood of man and the fatherhood of God."

Mother's clubs and child study groups are especially interested in the problems and opportunities of home life. Courses of reading material on child psychology and the formation of right habits of mind and body in children of pre-school age can be sent for to "Mothercraft Headquarters" Hotel Lennox, Boston, Mass., or to General Federation in Washington, Mrs. L. Dickinson, 1734 N. Street, N. W., Washington, D.C.

The Mothercraft program looks forward towards Better Mothers, Better Babies; Better Homes and Better Citizens.

A. L. Kmetz.

voronsky's "Lullaby" and a Hungarian Chardasz. She was accompanied by Miss Olga Dmytriw.

Bill Gale

The orchestra's dance music, under direction of the famous Bill Gale, added an exciting climax to a pleasant evening. In the guests' irresistible response to the music's various rhythms, was the clue to Mr. Gale's international fame as recorder of dance tunes.

Miss Piddubcheshen, the banquet's chairman, had as her diligent co-workers, Miss Stefie Abrahamowska, vice-chairman; Mrs. Nicholas Blyznak, record secretary; Miss Mary Staleny, corr. secretary; Miss Stephanie Kurylas, corr. secretary; Mrs. Thomas Bodak, treasurer; Mrs. Cornelius Peleshok, ass't treas. The entertainment committee was headed by Mrs. William Bencal and included Miss S. Abrahamowska, Miss Olga Dmytriw and Mrs. Michael Lykthey.

The elaborate souvenir book was the work of Mrs. Dorothy Kulchycka, chairman, and the committee including Mrs. Anna Miller, Mrs. Simon Demydchuk, Mrs. Jennie Lysa and Miss Mildred Milanowicz. The latter also worked on the publicity staff which included Mrs. Roman Olesnicki and Mrs. Stephanie Halychyn. The tickets were accounted for by a committee headed by Mrs. Dmytro Halychyn, and included Mrs. Cornelius Peleshok, Mrs. Thomas Bodak and Mrs. Lev Chapelska.

CONCERT POSTPONED

The "Pop Series" concert scheduled for June 9th at Carnegie Hall, New York City, which was to have featured the compositions of Paul Pecheniha-Ouglitzky, Ukrainian composer, has been postponed to a later date, the concert management announced.

ВСТУПАЙТЕ В РЯДИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

Ширіть "Наше Життя"

ПРИ ГРОМАДСЬКІЙ РОБОТІ

ДЕТРОЙТ, МІШ.

Свято Матері

В неділю 12 травня в годині 3 пополудні простора саля Народного Дому в Детройті виповнилась по береги. На гарно уладжених столах були весняні цвіти і програма дня перед кожним гостем. Це три сестрині відділи США святкують День Матері. Було це дійсне свято.

Програму дня припоручено нашій молоденькій талановитій артистці, перед котрою є велика будучність на музичному полі, п-нні Стефанії Андрусевич. (Вона є диригенткою хору Генрі Форда). Під її управою дівочий хор а-капелла віддав може найкращий класичний концерт. Сцена прекрасно вбрана цвітами, по середині образ Богородиці, самі хористки як рожі в різноколірових суконках, виглядали дуже гарно.

Програма почалась американським гимном і гимном Союзу Українок Америки. У вступнім слові Марія Сена зазначила ролю матері в теперішній час тут в Америці, на Україні та на скитальщині.

Опісля наступали музичні точки виконані так прекрасно що всі гості були мов зачаровані.

П-нна Оля Кажній, голова хору, пояснювала декотрі точки, сказала коротеньку привітну привітну матері дуже чутливо і артистично. Декламації й вірші членок хору випали всі по мистецьки. П-нна Ірина Янчак, що минуло року приїхала до Детройту з Монреал, Канади, віддекламувала „Величаю Тебе-Мамо” дуже гарно та при кінці сипнула жменю квіток в сторону своєї матері.

Роман Кузь, бувший вояк, який нераз і за морем мав нагоду бавити своєю грою на п'яні своїх товаришів долі, відіграв п'яно-сольо з такою вмільстю, що годі найти слів похвали. Він дуже збагатив наше свято. „Колісанку” відспівала молоденька 13-літня Дана Пелех, доня п-ні М. Пелех, голови 37 відділу США, звучним сопрановим голосочком. Маленька, 6-літня Ненсі Шей, віддекламувала „Мамо моя люба, „Аве Марія” виконала чудово п-нна Борксан, „Романс” п-нна Шмитлінг. Обі ці панночки чужинки є членками хору а-капелла, але не мають ніяких труднощів співати українські пісні, завдяки п-нні Андрусевич.

Реферат святочний виголосила п-ні Волкер, бувша п-нна А. Олесків і бувша голова Ліги Української Молоді в Шікаго а тепер писарка 37 відділу США. В рефераті висказала во-

на дуже докладно початки свята матері та заслуги матері, переплітаючи цитатами великих мужів, як Линкольна, Шевченка, Франка та Л. Українки. Всі приявні дуже уважно вислухали її реферату і нагородили її гучними оплесками. Закінчила коротким рефератом в англійській мові для тих, що не розуміли по українськи, бо були в нас і чужинці.

Кінцеве слово-подяку зложила п-ні А. Попович, голова 23 відділу США. Подякувала всім членкам хору і всім приявним та сестрам-союзнякам за щирю співпрацю.

Відтак п-нна Шей подала квіти двом найстаршим матерям, а саме п-ні Хомин і п-ні Шургот, котрим побажано многоліття.

По концерті були кава і домашні тісточки, які подали членки всіх трох відділів США. Вони напрацювались і дали всім прекрасну услугу. Голова свята, М. Сена попросила адвоката п. Івана Кузя, батька нашого музиканта Романа, щоб сказав кілька слів. Він попросив всіх приявних синів, щоб встали з місць та заманіфестували, скільки їх прийшло віддати честь матерям. О. Сов. С. Побуцький, Д-р Яців з Виндсор та І. Бек віддали в коротеньких промовах пошану матерям. Також представив всіх не українського походження гостей, як теж гостей з Виндсор та Торонто, Канади.

По святі гості ще довго перекидались вражіннями з дня та давали велике признання так директорці і членкам хору за прекрасну програму а членкам США за їх труд і примірну працю в громаді.

Всі дуже задоволені розійшлись додів.

Весь дохід, котрого ще докладно не знаємо, призначено на скитальців.

М. Сена

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Для скитальців

Відділ 3 США в Нью Йорку відбув свої місячні збори в суботу 11 травня, день перед Днем Матері й бенкетом який уладжувала Жіноча секція Українського Допомогового Комітету. Членки які знали що не будуть могли бути на бенкеті, зложили добровільні датки в сумі 62 дол., які вислано до Злученого Укр. Допомогового Комітету, у Філадельфії. Ева Кобзар, секр. товариства збирала в місці своєї праці від п. Марії Аліс Максін 30 дол. від робітників 9.66 дол., а доложили своїх 5.34 дол. вислали 45 дол. до У. Доп. Ком. у Філадельфії.

На зборах зложили пані: Марія Марусевич 10 дол.; по 5 дол.: Ева Кобзар, Марія Харамбура, Анна Йосик, Марія Серетна, Анаст. Ковальська, Текля Куніцька, Тетяна Солтисік, Анна Кіт, Катерина Тютко 3 дол.; По 2 дол.: Марія Балаш, Марія Баран, Роз. Тхорик; по 1 дол.: Антоніна Ковецька, Текля Доничак, Анна Киршка. Разом 62 дол.

Ева Кобзар, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З свяченого на допомогу збігцям

Український Демократичний Клуб, відділ 4 США в Нью Йорку, цього року в провідну неділю обходив традиційне свячене.

Членки принесли печиво, мясо і різні напитки, і там при гарно заставлених столах засіли членки й гості як одна родина. Пані Емілія Корнат, голова, привітала всіх словами Христос Воскрес і зложила щирі побажання. Підчас вечери вона промовила знов про наших скитальців і покликкала до слова п. Іванну Бенцаль, яка переповіла зміст промови Всч. о. Кушніра, який кілька днів тому вернувся з Європи, де відвідав українців у таборах. Вона сказала теж про сироти яких треба спровадити до Америки, та як гарно наші збігці працюють й організуються не зважаючи на злидні й тяжкі обставини свого життя. Між іншим згадала теж про бенкет що мав відбутися 12 травня, з якого дохід призначено на спровадження сиріт.

Покликана до слова секретарка 4 відділу Марія Ленчук, взивала приявних зложити жертви на скитальців, щоб це свячене було не тільки приємністю для приявних але причинилося добром для тих що не мають нагоди таких свят обходити. Пан Корнат на закінчення сказав що українці повинні робити збірки при кожній нагоді й помагати збігцям, та вважати це за милий обов'язок. Гості зложили 72 дол. Далше на зборах доповнено збірку до 93 дол., а доложивши з каси 7 дол., вислано 100 дол до „Свободи” яка збирає 100 долларові жертви, з призначенням на допомогу скитальцям. До жертв причинилися: І. Лейтс 10 дол.; по 5 дол.: Я. Корнат, І. Пляшовецький, С. Барчевський, Д. Мазур, С. Літвора, П. Гладун, П. Райца, Юлія Ярема і Кат. Гупало; М. Ленчук, 6 дол.; по 3 дол. А. Йосик, Р. Цибринський, Д. Снелл, К. Стефанович, Я. Гаврилко і Бінчак; по 2 дол.: Й. Мартинець, В. Бенцаль, Кольба, і Базар; по 1 дол.: П. Швеє, Скоцко, Е. Угорчак, А. Ольшевська, Бродин і А. Ликтей.

Марія Ленчук, секр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. ДЖ.

Річні Збори Жіночого Демократичного Клубу відділ 22-ий США відбулись 24 березня 1946 року. Збори отворила молитвою голова п-ні Анастасія Вагнер. Потім полагодила біжучі справи відділу, подала плян праці на цей рік, згадуючи, що в цім році треба обходити 15-літній ювілей свого існування. Члени взяли справу під увагу і ухвалили останню неділю в місяці вересні відсвяткувати ювілей концертом і вечерею. П-ні Вагнер попросила приявних вибрати уряд до переведення річних зборів. Вибрано п-ню Петронелю Костер на председательку а п-ню Юстину Шмайдай на секретарку.

Пристаплено до звітів. Голова п-ні Вагнер здала свій короткий але важний звіт, згадуючи про працю, яку вела цілий рік, про підприємства, які уладжували з котрих то приходив уділялось допомоги на всякі народні цілі і потреби, і подякувала своїм співробітницям за щирю кооперацію і довіря.

З черги здавали свої звіти: п-ні М. Мк-Коннен секр. і п-ні Ксеня Барна касієрка. Вони висказували своє вдоволення з праці разом з членами, і бажали Клубові гарного успіху на будуче.

Предсідателька п-ні Костер в імені Клубу подякувала уступаючому урядови за щирю працю а члени нагородили їх рясними оплесками, і давали внески, щоб той сам уряд залишився на 1946 рік — що і зроблено, крім одної зміни: а саме, на місце п-ні Мк-Коннен стала секретаркою п-ні Марія Мацяк, а п-ні Мк-Коннен заступницею председательки.

Уряд на 1946 рік: голова — Анастасія Вагнер, містогорова — Михайлина Мк-Коннен, секретарка — Марія Мацяк, касієрка — Ксеня Барна; Контроля: Петронеля Костер, Юстина Шмайдай і Анна Шимон.

По зборах відбулася вечеря, при котрій зібрано одинацять передплат на „Наше Життя” і ухвалено вислати 10 долларів для Союзу Українок в Парижі на видання їх газети, також обговорено справу закупна українських шкільних книжочок для нашої дітвори в Парижі.

Марія Мацяк, секр.

ПЕРЕДПЛАТИ ПРИСЛАЛИ

Агафія Хомяк, Детройт, Міш.	10
Марія Колісник, Вунсакет, Р. Ай.	6
Стефа Абрагамовська, Нью Йорк Сіті	3
Анна Бодак, Бруклін	2
Евдокія Кравчук, Бронкс	2
Емілія Угорчак, Белвил, Н. Дж.	2
По одній передплаті: Кат. Берків, Санисайд, Н. Й., Марія Демяник, Філадельфія; Евдокія Ликтей, Бронкс, Марія Мієюра, Рочестер, Марія Пердак, Честер, Па., Тов. св. Івана, Едмонтон, Канада.	

Жертуйте на Пресовий Фонд „Нашого Життя”

УКРАЇНКА ВЧИТЕЛЬКОЮ ЕСПАНСЬКОЇ МОВИ В УНІВЕРСИТЕТІ

П-нна Олена Богдан, дочка Івана й Катерини Богдан, замешкалих при 102 Міллер вулиці в Норт Тонаванді, Н. Й., одержала оце призначення інструкторки еспанської мови в Сиракюзькім університеті, де вона одержала ступень „мастер оф артс“.

П-нна Олена покінчила „гай-скул“ в Норт Тонаванді 1912 р. В квітні, 1945 р. одержала вона ступень „бечелор оф артс“ на університеті в Сиракюз. В травні ц. р. п-нна Олена вже почала працюю як інструкторка еспанської мови в тімже університеті.

Гратулюємо батькові й матері п-нни Олені за гарне виховання їх доні, а п-нни Олені бажаємо дальших успіхів в її праці.

Українці в Америці потребують якнайбільше свідомих, інтелігентних і професійних молодих сил і тому кожна нова сила така як п-нна Олена Богдан є гордість родичів, їх громади нас усіх.

“Я ВИБРАВ СВОБОДУ”

Віктор Кравченко, велика “шишка” кремлінської “еліти” у Вашингтоні, зірвавши з його режимом написав книжку “Я вибрав свободу”. 481 сторін книжки заповнені докладним звітом страхіть, терпінь й трагедій які переживають советські народи в раю Сталіна. Кравченко вказує, що український народ є головною жертвою безправства і експериментів кремлінського режиму, а від опису голоду й політичних переслідувань читачеві стинається кров у жилах.

Кравченко зірвав з червоним катом коли пізнав його облуду і в своїй книжці бажав отворити очі світу на дійсний стан найбільш тоталітарної системи у світі.

Видання поважної американської накладні Скрибнера. Продається у всіх книгарнях.

Читайте, ширіть “Наше Життя”

ЦЕНТРАЛЯ ОДЕРЖАЛА

Річна вкладки:

Відділ 49 Бофало, за 1945 10 дол.
Відділ 49 Бофало за 1946 20 дол.
Відділ 50 Джерзи Ситі, чартер 5 дол.
Відділ 50 Джерзи Ситі часть вклад. 5 дол.

Пресовий фонд:

Відділ 49, Бофало 10 дол.
Відділ 52 Філадельфія 5 дол.
Відділ 55 Рочестер 10 дол.
Евдокія Ликтей, Бронкс 2 дол.; Марія Пердак, Честер, Па., 2 дол.

...J. C. JUNIOR LEAGUE'S TRIBUTE TO MOTHERS

After weeks of feverish preparations, the members of the Jersey City Ukrainian Junior League staged their first “Tribute to Mothers” program on Sunday, May 19th, at the Ukr. Centre on Fleet Street.

Included in the elaborate program were many of the “extra things we enjoy in our American way of life, thanks to our Ukrainian mothers,” explained Miss Mary Barna, the club's president, in her opening address. In paying tribute to mothers, Miss Barna voiced the hope that the program would be proof enough that the new generation is carrying on and furthering Ukrainian culture and traditions.

The program which followed, was prepared and performed by the club members and began with the recital by Miss Pauline Masach of the poem “Ukrainian Pioneer Mother,” in Ukrainian.

Among the noted non-Ukrainian guests was Mrs. Helen Manning, society editor of **The Jersey Journal**, and Special Service worker for the city, who is helping to combat juvenile delinquency. Mrs. Manning, in her short address, confessed that there was no such problem here where Ukrainian mothers and their daughters so obviously enjoyed each other's cooperation.

Next, a one act play was presented, titled “A Place Where Violets Grow,” and directed by Mrs. Leo Lotowycz. The cast included Miss Helen Cenko, Miss Nettie Barna, Mr. Marcel Wagner and Mr. Leo Lotowycz. Well-rehearsed and sincerely enacted, the play evoked hearty applause. Following the play, a chorus of the 25 club members sang several selections, with solos by Misses Olga Masakowski and Helen Cenko.

Miss Ann Magura recited a poem dedicated to Mothers, following which the audience was entertained by a series of Ukrainian dances by beautifully-costumed club members. Miss Eva Barna, garbed in an authentic Hutzul costume, danced a solo that drew appreciative applause. The dances were under the coaching of Mrs. Natalie Magee and Miss Eva Barna, both of whom deserve high praise for their work.

After a session of Community singing, led by Mr. William Gela,

the mothers were invited to partake of refreshments served by the club members.

Present also in the audience, were Miss Ann Vining, art teacher of Henry Snyder High School, who extended an invitation to the club to present its program and art exhibit at her school; Mrs. Joseph Casey, local club-woman noted for her collection of dolls of all nations, who gathered authentic material for the addition of Ukrainian dolls to her next exhibit.

Proceeds of the program were divided between the J. C. Ukrainian Parochial School Building Fund and the Ukrainian D. P. Orphans' Fund.

M.D.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Складаю щирю подяку ланям: Стефанії Абрагамовській, Дженет Бенцаль, Марії Демидчук, Катерині Пелешок, Анні Колтун, Анні Бодяк, Марії Марусевич, Катерині Моторній і Александрі Різник, за милу несподіванку для мене, уладженням гостинного вечора 27 лютого, з нагоди моїх уродин в домі п. Стефанії Абрагамовської. Мені було дуже приємно перевести тих пару годин в товаристві членок нашої дорожньої організації, Союзу Українок Америки, з якими я маю честь разом працювати.

З тої нагоди я складаю скромну жертву \$2.00 на пресовий фонд, як також засилаю \$1.50 для нової передплатниці „Нашого Життя”

Евдокія Ликтей.

КУРС УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ
в Українськiм Інституті ім. Петра Могили в Саскатуні, Саск.

Дня 3-го липня 1946 року отвиряємо курс для всіх, що бажать взяти українську мову, бути вчителями в українських школах; для тих, що хочуть приготувити себе до громадської праці в народніх товариствах і організаціях та й парохіях; і для тих, що для своєї власної користі хочуть пізнати культуру й духові цінности українського народу.

Такі предмети включені в курсі: 1. Історія Українців у Ка-

наді. Історія України. 3. Українська Література. 4. Мовознавство. 5. Граматика української мови. 6. Історія Церкви. 7. Музика. 8. Спів і Диригентура. 9. Мистецтво. 10. Дяківство. 11. Провідництво. 12. Танки.

Виклади будуть відбуватися в будинку Інституту. Цілий курс буде тривати шість тижнів. Наука буде відбуватися від 9-ої години рано до 4-ої по обіді кожного дня крім суботи й неділі. Вечорами спів і проби хору.

Оплата за науку \$15.00. За харч і мешкання в Інституті за час курсу \$45.00. Учасники курсу, що завчасу згодяться, дістануть приміщення в Інституті.

Зголошення на курс приймаємо тільки до 1-го червня. Пишіть до нас за апликаціями на адресу:

The P. Mohyla Ukrainian Institute

Extension Department
401 Main St., Saskatoon, Sask.

Не потребуємо переконувати громадянство в користі такого курсу. Він дуже потрібний. І на часі. Тому всі, хто може, нехай зголошуються на наш курс. Повинно бути багато курсантів. Чекаємо на них!

Управа Української Школи, при Українськiм Інституті ім. Петра Могили, в Саскатуні, Саск. (Оголошення)

МИХАЙЛО Ф. НАСЕВИЧ

Перший Український
ПОГРЕБНИК
на Філадельфію й околицю

MICHAEL F. NASEVICH
N.E. Cor. Franklin & Brown
PHILADELPHIA, PA.

Tel. MARKET 1320

Обслуга в день і ночі

Phone: POPlar 5190

EMIL KULCHUSKY

NOTARY PUBLIC
REAL ESTATE INSURANCE

2231 Fairmount Ave.
PHILADELPHIA 30, PA.

ІВАН ГАСИН

Широко знаний український
ПОГРЕБНИК

Совісна і чесна обслуга здобула
для нас ряди нових приятелів
КАПЛИЦЯ БЕЗПЛАТНО

Бідним родинам обслуги не
відмовляється

HASYN FUNERAL HOME

2241 N. Broad St. Philadelphia 32, PA.
STE. 1418—STE. 1234

